

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 23C/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125334868
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6125334868.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený: ADOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava, IČO: 52 058 310, o zaplatenie 346,49 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 346,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,4 % ročne zo sumy 346,49 Eur od 09.05.2025 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 19.06.2025 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 346,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,4 % ročne zo sumy 346,49 Eur od 09.05.2025 do zaplatenia a náhrady trov konania. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 24.06.2025 platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná odpor. Na základe návrhu žalobcu bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava IV ako súdu miestne príslušnému na prejednanie veci.

2. Žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že dňa 27.02.2025 došlo v Malackách k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, 901 01 Malacky (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadviazovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 361/2025 zo dňa 07.03.2025, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 07.03.2025 do 21.03.2025 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 4392025 splatnú dňa 05.04.2025 na sumu 949,99 Eur s DPH za 15 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovanej. Poškodený odplatne postúpil

svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2025 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 949,99 Eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaná dňa 23.04.2025 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 603,50 Eur. Žalovaná postupovala v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neposkytla žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovanej, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bola povinná poskytnúť žalobcovi najneskôr do 07.05.2025 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 22.04.2025 podľa oznámenia o poistnom plnení. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanej na zaplatenie istiny vo výške 346,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,4 % ročne od 09.05.2024 do zaplatenia. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poisťovňou žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dlžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu; boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017.

3. Žalovaná v rámci podaného odporu voči platobnému rozkazu uviedla, že žaloba nie je dôvodná, nároky uplatnené žalobou v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ich. V prvom rade žalovaný akcentuje, že žalobca svoj nárok síce dôvodí nárokom na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 27.02.2025 a uplatňuje si ho voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu/vinníka tejto dopravnej nehody, avšak tieto svoje tvrdenia o údajnom nároku nijak nepreukázal, čo je nevyhnutné minimálne (aj) pre splnenie/preukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, ako i pasívnej vecnej legitimácie žalovaného. A navyše, k žalobcom predloženej listine - Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2025 si dovoľuje uviesť, že je dôvodná pochybnosť o tom, či tento úkon urobil skutočne poškodený, keďže ten-ktorý podpis sa nezhoduje ani s podpisom na listine Zmluva o nájme č. 361/2025 zo dňa 07.03.2025, a ani s tým-ktorým podpisom na tej-ktorej ďalšej/inej žalobcom účelovo predloženej listine. V druhom rade podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoPZP“) potom platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti

právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a podľa ust. § 15 ods. 1 ZoPZP platí, že náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému; Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Žalovaný na základe uplatnenia nároku na náhradu škody z údajne postúpenej pohľadávky žalobcom dňa 01.04.2025, zahájil šetrenie škodovej udalosti a dňa 22.04.2025 ukončil šetrenie škodovej udalosti č. 9537033954 ako poistnej udalosti z titulu náhrady nákladov na použitie náhradného vozidla a poskytol poistné plnenie v prospech poškodeného (na účet žalobcu) v sume 603,50 Eur s DPH. Z podanej žaloby žalobcu vyplýva, že žalobca sa v rámci ním podanej žaloby domáha doplatenia sumy 346,49 Eur ako sumy zodpovedajúcej nákladom prenájmu náhradného motorového vozidla účtovanej o. i. nad žalovaným stanovenú obvyklú cenu prenájmu v regióne v sume 36,90 Eur s DPH/deň za prenájom náhradného motorového vozidla zodpovedajúceho poškodenému motorovému vozidlu. Žalovaná prostredníctvom oznámenia o poistnom plnení zo dňa 22.04.2025 (už predložené žalobcom) informovala žalobcu o priznaní doby za požičanie náhradného vozidla v rozsahu (žalobcom uplatnených) 15 dní, a zároveň ním žalobcovi oznámila, že neprimeranú účtovanú dennú sadzbu na náhradné vozidlo (t. j. sumu 60,- Eur s DPH/deň) upravila na sumu 36,90 Eur s DPH/deň. Z prílohy k oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že žalovaná ako podklad použila faktúru č. 04392025 vystavenú žalobcom v sume 949,99 Eur s DPH, pričom odpočítala neprimerané náklady na náhradné vozidlo - fakturovanú cenu nájmu siahajúcu nad žalovaným priznanú dennú sadzbu (t. j. nad sumu 36,90 Eur s DPH/deň) prenájmu náhradného motorového vozidla - za 15 dní - v sume 346,49 Eur s DPH (15 dní x 23,10 Eur s DPH). Po odpočítaní už (bližšie) špecifikovaných položiek je potom poistné plnenie v sume 603,50 Eur t. j. tak, ako bolo žalobcovi už plnené, čo žalobca v žalobe potvrdzuje a nerozporuje. Z faktúry č. 04392025 vystavenej žalobcom vyplývalo, že základná cena za 1 deň doby nájmu je údajne 48,78 Eur bez DPH t. j. 60,- Eur s DPH, ku ktorej bol poškodenému žalobcom účtovaný navyše aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla v sume 50,- Eur s DPH. Tento jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, a (aj) dobu prenájmu náhradného vozidla žalovaný bez výhrad akceptoval, a preto nie je opodstatnené tvrdenie žalobcu v žalobe, predkladanie listín žalobcu, a ani označovanie ním účelovo vybraných súdnych rozhodnutí aj na margo doby prenájmu, či poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, t. j. sú pre vec samu úplne nepoužiteľné. Žalovaná akcentuje, že žalobca nepreukázal ani dôvodnosť ním uplatňovaných nárokov v časti nepriznanej výšky ceny za prenájom náhradného motorového vozidla. K žalobcom predloženej faktúre č. 04392025 zo dňa 21.03.2025 vystavenej samotným žalobcom žalovaná uvádza, že cena prenájmu v nej uvádzaná v sume 60,- EUR s DPH/deň nepredstavuje účelnú a primeranú (obvyklú) cenu prenájmu náhradného motorového vozidla (zodpovedajúceho poškodenému vozidlu) obzvlášť v danom regióne. Žalovaná zdôrazňuje, že žalobca účelnosť a primeranosť (obvyklosť) nájomného za vozidlo zn. W. J. (ani zn. N. G.) nepreukázal a nepredložil ani len svoj cenník, z ktorého by vôbec vyplývala tá-ktorá žalobcom účtovaná cena prenájmu, a na základe ktorého sa mohol spotrebiteľ, resp. poškodený s tou-ktorou cenou prenájmu toho-ktorého náhradného MV riadne oboznámiť ešte pred uzatvorením Zmluvy o nájme č. 361/2025 zo dňa 07.03.2025. Faktom teda je, že pokiaľ žalobca predloží nejaké dôkazy na preukázanie ním uplatňovaných nárokov v časti nepriznanej výšky ceny za prenájom náhradného motorového vozidla, až potom sa k nim môže žalovaná vecne vyjadriť príp. doplniť návrhy na dokazovanie. Žalovaná v súvislosti s otázkou samotnej sumy prenájmu náhradného motorového vozidla poukazuje na to, že túto je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti. S uvedeným stanoviskom sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016 (viď aj judikát č. R 7/1992). Žalovaná teda od požadovaného nároku na poistné plnenie odpočítala o. i. sumu zodpovedajúcu neúčelnej a neprimeranej (neobvyklej) cene prenájmu náhradného motorového vozidla siahajúcej nad žalovanou priznanú dennú sadzbu, a to nakoľko táto neprimerane navyšuje cenu prenájmu náhradného motorového vozidla, na základe čoho takéto náklady nie je možné považovať za skutočnú škodu - náklady účelne a primerane vynaložené poškodeným. Žalovaná pritom zdôrazňuje, že tak škodca, ako ani žalovaná ako poisťovateľ škodcu, neboli zmluvnými stranami zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla a nemohli ani ovplyvniť takto dojednávané podmienky nájomného vzťahu, ktoré nedôvodne navýšili ceny prenájmu oproti obvyklým cenám. Žalovaná v tejto súvislosti opätovne poukazuje na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016 t. j. na limity náhrady škody za prenájom náhradných motorových vozidiel. Na hranice dojednávaných zmluvných podmienok pri zmluvných vzťahoch z poskytovania služieb a ich vzťah na rozširovanie uplatňovanej náhrady škody poškodeného poukázal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 28.04.2016, sp. zn. 6Cdo/402/2015, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol priznať neprimerane dojednané navýšenie cien služieb

poskytovaných poškodenému voči škodcovi v rámci náhrady škody. Navyše Ústavný súd Slovenskej republiky v jeho uznesení zo dňa 14.09.2016 č. k. I ÚS 543/2016-29, posudzujúc predmetné otázky, zdôraznil, že aj napriek tomu, že škodca napriek tomu, že niesol zodpovednosť za vzniknutú škodu, nemohol ovplyvniť individuálne dojednané zmluvné odmeny v rámci poškodenému poskytovaných služieb a tak nemohol niesť ani zodpovednosť za takto dojednané zmluvné odmeny v súvislosti s uplatňovanými nárokmi na náhradu škody. Žalovaná má za to, že uvedené závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, je možné mutatis mutandis aplikovať aj na prípad samotného žalobcu. V danom prípade je totiž zrejme, že aj napriek výhodnejším cenám prenájmu na trhu sa poškodený rozhodol pre zmluvný vzťah, ktorý prevyšoval obvyklé ceny prenájmov, a ktorý tak škodca, ako aj žalovaná ako poisťovateľ škodcu nemali možnosť ovplyvniť. Žalovaná v tejto súvislosti opätovne poukazuje na ust. § 415, ako aj na ust. § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám, resp. k ich rozširovaniu. Žalovaná má za to, že poškodený, sa neriadil týmito zákonnými povinnosťami a uzavretím nájomnej zmluvy na náhradné motorové vozidlo so žalobcom v cene denného nájmu nad priemernú/obvyklú sumu/ceny nájmov v danom mieste, tak poškodený nedôvodne navýšil rozsah škody. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalovaná za to, že žalobcom uplatňované nároky nie sú dôvodnými nárokmi ani v časti ním uplatňovaných nárokov na priznanie ním účtovanej ceny prenájmu siahajúcej nad cenu prenájmu náhradného motorového vozidla priznanou žalovaným v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Pokiaľ by sa však konajúci súd mal za to, že žaloba je čo i len sčasti dôvodná, žalovaná namietá aj žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania 7,40 % ročne od 09.05.2025 do zaplatenia.. Nie je pritom ani zrejme, od ktorého okamihu a/alebo akej právnej skutočnosti sa mala údajne žalovaná dostať do omeškania, keďže zjavne (ani) dňa 09.05.2025 sa nemohla podľa ZoPZP žalovaná dostať do omeškania. Z vyššie opísaného skutkového stavu však vyplýva, že po tom, ako si žalobca uplatnil u žalovanej (dňa 01.04.2025) svoj tvrdený nárok na náhradu škody, žalovaná (po skončení šetrenia hlavnej škody pod PU č. 9573175888 t.j. škody na poškodenom vozidle a s tým súvisiacej opravy) po predložení všetkých nevyhnutných podkladov oznámením o poistnom plnení už zo dňa 22.04.2025 informovala žalobcu o výške poskytnutého poistného plnenia, ako aj o dôvodoch nepriznania zvyšnej časti uplatňovaných nákladov spojených s prenájomom náhradného MV. Zasláním oznámenia o poistnom plnení v zákonom stanovenej lehote (ktorá v čase podania žaloby ešte neuplynula), v ktorom žalovaná poukázala na skutočnosti a dôvody nepriznania časti nákladov prenájmu, si žalovaná preukázateľne splnila svoju zákonnú povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 ZoPZP. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na jednoznačné znenie ust. § 11 ods. 8 ZoPZP, v rámci ktorého zákonodarca expressis verbis uviedol že „Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu“. Z vyššie citovaných ustanovení ZoPZP teda vyplýva, že zákonodarca jasne podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania v prípade takéhoto nároku nesplnením povinností ustanovených poisťovateľovi v ust. § 11 ods. 6 ZoPZP, s tým, že v prípade, ak dôjde k splneniu týchto povinností zo strany poisťovateľa, nedôjde k naplneniu hypotézy ustanovenia § 11 ods. 8 uvedeného zákona, a teda nedôjde ani k naplneniu podmienok pre priznanie nároku na úroky z omeškania vo veciach nárokov z povinného zmluvného poistenia. Z vyššie uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že v rámci ustanovenia § 11 ods. 8 v spojení s ustanovením § 11 ods. 6 ZoPZP zákonodarca umožňuje uplatňovanie úrokov z omeškania voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia iba v prípade nesplnenia niektorej z povinností stanovenej poisťovateľovi v § 11 ods. 6 predmetného zákona, s tým, že v prípade, ak zo strany poisťovateľa dôjde k splneniu ktorejkoľvek z uvedených povinností, teda aj k splneniu povinnosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v stanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia stanovenej poisťovateľovi § 11 ods. 6 písm. b/ ZoPZP, poškodenému nárok na úroky z omeškania nevzniká. Žalovaná aj na margo vyššie uvedeného opätovne akcentuje, že si preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť prešetriť škodovú udalosť a poskytnúť poistné plnenie v zistenom a preukázanom rozsahu v zákonnej lehote (§ 11 ods. 6 ZoPZP), a teda že sa nemohla dostať do omeškania (§11 ods. 8 ZoPZP). A navyše, aj v celkom nedávnom rozhodnutí dovolacieho súdu (7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020) dovolací súd dôvodil obdobne. Žalovaná v rámci oznámenia o poistnom plnení zo dňa 22.04.2025 žalobcovi oznámila dôvody, pre ktoré neposkytne časť uplatneného (avšak nepreukázaného) nároku, čím si splnila svoju povinnosť ustanovenú v ust. § 11 ods. 6 písm. b/ ZoPZP, na základe čoho nemohol žalobcovi voči žalovanej vzniknúť nárok na úroky z omeškania, nakoľko sa žalovaná nedostala do omeškania. Na margo doposiaľ uvedeného považuje žalovaná za nevyhnutné záverom skonštatovať, že výpočet žalobcom vybraných súdnych rozhodnutí, hoci v nich bolo, podľa tvrdení žalobcu, (zrejme) priznané okrem iného dojednané nájomné vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, nepredstavuje (podľa názoru

žalovaného) žiadny dôkaz, ako sa zrejme mylne domnieva žalobca. Žalovaná má teda za to, že zo skutočnosti, že v iných/ďalších veciach samých boli žalobcovi tie-ktoré ním uplatnené nároky (zrejme) priznané, automaticky neznamená, že mu majú byť konajúcim súdom priznané aj v predmetnom spore. Na základe vyššie uvedených skutočností, a vzhľadom na vyššie uvedené vecné dôvody ako aj predložené a navrhnuté dôkazy žalovanou vo veci samej, žalovaná považuje nároky žalobcu v celom rozsahu za nedôvodné a nepreukázané, a preto navrhuje súdu, aby žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca v rámci vyjadrenia k odporu žalovanej uviedol, že odpor podaný žalovanou považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovanej uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaná opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanej a ďalším poisťovňam. Žalovaná považuje nárok žalobcu za nedôvodný s poukazom na nutne a účelne vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla v súvislosti so vznikom škody, konkrétne v danom prípade s poukazom na výšku denného nájomného. Žalovaná stanovila dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 39,60 Eur za deň, pričom uviedla, že vychádzala z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla. Na podloženie svojich tvrdení nepredložila spolu s odporom žiadne cenníky autopožičovní, ktoré majú preukazovať denný nájom pre daný typ vozidla. Ak sa žalovaná odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, táto podľa nášho názoru účelovo skúmala vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jej tvrdeniam. Pokiaľ teda žalovaná sama stanovila ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 39,60 Eur, takýto postup považuje za svojvoľný a neopodstatnený. Poukazuje na to, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájomného vozidla Toyota G. v danom prípade stanovená na sumu 60,- Eur aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla Škoda Octavia. Žalobca predložil súdu prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel s poškodeným vozidlom v regióne Bratislava - (i) Autopožičovňa teocar.sk poskytuje prenájom porovnateľného motorového vozidla Škoda Octavia vo výške 52,- Eur bez DPH, resp. 63,96 Eur s DPH a podľa cenovej ponuky spoločnosti (ii) havanacars.sk predstavuje denné nájomné za prenájom vozidla Volkswagen Passat sumu vo výške 60,- Eur bez DPH, resp. 73,80 Eur s DPH. Podľa cenníka spoločnosti (iii) businesscar.sk predstavuje cena denného nájmu porovnateľných vozidiel Škoda Octavia sumu vo výške 60,- Eur bez DPH, resp. 73,80 Eur s DPH a Volkswagen Passat vo výške 70,- Eur bez DPH, resp. 86,10 EUR s DPH. Z cenníka spoločnosti (iv) topcarslovakia.sk vyplýva, že ponúka prenájom porovnateľného motorového vozidla Škoda Octavia vo výške 52,- Eur bez DPH, resp. 63,96 Eur s DPH. Z cenníka spoločnosti (v) Rai.sk vyplýva, že poskytuje prenájom totožného motorového vozidla Toyota Corolla vo výške 46,- Eur bez DPH, resp. 56,58 Eur s DPH. Vzhľadom na uvedené má za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 60,- Eur je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalovaná pri určovaní ceny prenájmu vychádza pravdepodobne tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Žalovaná teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s neznižovanou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na

dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (viď rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Pokiaľ ide o primeranosť ceny nájmu sa venovala aj rozhodovacia prax, tak v rozhodnutí Najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/3/2015, na ktoré poukazovala žalovaná prišiel Najvyšší súd k záveru, že skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku motorového vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto je pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Uvedené rozhodnutie však nezakladá povinnosť pre poškodeného v čase keď nemôže používať svoje motorové vozidlo, aby si robil prieskum trhu a hľadal najlacnejšie vozidlo, po dobu, ktorú nemôže používať vlastné vozidlo, a to bez vlastnej viny, a tým tak šetril finančné prostriedky poisťovne. Zo žiadneho ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení ani ustanovenia Občianskeho zákonníka neustanovujú poškodenému povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Pokiaľ ide o výšku nákladov túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne nevybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda tak najnižších, ale aj najvyšších cien. Nejde teda o cenu priemernú. Pokiaľ cena z tejto sumy nevybočuje, je potrebné ju považovať za obvyklú (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/161/2022). Za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukazuje na judikatúru označenú v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu, pričom len dopĺňame, že v nadväznosti na prijaté rozhodnutia Ústavného súdu SR sa aj Najvyšší súd SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe. Poukazujeme napr. na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 alebo Uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022. Vzhľadom k tomu je žalobca toho názoru, že z dôvodu svojvoľného a nedôvodného krátenia poisťného plnenia zo strany žalovanej mu nesporne vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. Vzhľadom na vyššie uvedené trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Žalovaná v rámci dupliky k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca nijak nepreukázal ani svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore (žalobca nepreukázal dokonca ani to, že by v čase uzavretia nájomnej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu bol vlastníkom náhradného vozidla N. s EČV:L.L) a namietal aj to, že žaloba je nedôvodná a nároky ňou uplatnené nie sú dané, dôvodné a ani preukázané, avšak žalobca vo vyjadrení nijak nereflektuje na žalovanou uvádzanú argumentáciu vo veci samej významnú a rozporujúcu nárok tvrdený žalobcom. Z Vyjadrenia však vyplýva, že žalobca nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o relevantné a/alebo s vecou samou súvisiace dôkazy. Žalovaná naďalej trvá na tom, že žaloba nie je dôvodná, nárok uplatnený žalobou žalovaná v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ho. Vzhľadom na to, že žalobca k vyjadreniu pripojil listiny o. i. nesúvisiace s vecou samou a pre vec samu aj dokonca irelevantné, žalovaná má za to, že de facto ani de iure sa nezmenil skutkový stav veci, a je nutné konštatovať, že žalobca v konaní doposiaľ neunesol dôkazné bremeno. Žalobca si uplatňuje tvrdený nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného MV v zostávajúcej (žalovanou nepriznanej) časti, čo žalobca (zdanlivo) preukazuje v zásade iba faktúrou č. 04392025 vystavenou žalobcom dňa 21.03.2025 k prenájomu MV zn. N. G., AT s EČV:L (za obdobie od 07.03.2025 do 21.03.2025), zavádzajúcou a zrejme antedatovanou Zmluvou o nájme zo dňa 07.03.2025 uzavretou na 15 dní (je zarážajúce, že zmluva o nájme č. 361/2025 zo dňa 07.03.2025 obsahuje údaje konečného stavu počítadla km, čo však tak, ako to tvrdí vo vyjadrení aj žalobca údajne nájomca ani prenajímateľ

nemohli v čase uzavretia predpokladať), ďalej oznámením o poistnom plnení zo dňa 22.04.2025 (z titulu PU č. 9537033954 - náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla žalobcom) a listinou „potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu“ vystavenou a podpísanou nezmluvným autoservisom žalovaného - spol. HÍLEK a spol., a.s., ktoré však bez ďalšieho nemajú vo veci samej bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu. Z týchto (vyššie označených) listín sice vyplýva, že poškodený - V. mal mať prenájaté náhradné MV od žalobcu od 07.03.2025 do 21.03.2025, avšak týmto nie je preukázaná skutočná škoda poškodeného (resp. údajného právneho nástupcu - žalobcu) v celom rozsahu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. K žalobcom predloženej faktúre č. 04392025 zo dňa 21.03.2025 vystavenej žalobcom žalovaná uvádza, že aj naďalej trvá na tom, že cena prenájmu v nej uvádzaná v sume 60,- Eur s DPH/deň nepredstavuje toho času účelnú a primeranú (obvyklú) cenu prenájmu náhradného MV v regióne Bratislava, t. j. žalobcom uplatňované náklady na prenájom náhradného MV nepredstavujú primerané náklady na prenájom náhradného MV. A navyše, zo žalobcových podaní pritom nevyplýva, na základe čoho bola zo strany žalobcu vôbec stanovená denná sadzba za prenájom náhradného MV (ktoré malo byť náhradným MV k vozidlu značky Škoda J., EČV: X v sume 60,- Eur s DPH /deň. V súvislosti s uvedeným žalovaná poukazuje (aj) na to, že žalobca účelovo predložil akési ním vybrané štyri (aj to neúplné a zavádzajúce) „cenníky“ resp. predložil iba účelovo orezané snímky obrazoviek ním vybraných ponúk tých-ktorých „autopožičovní“ obsahujúcich zrejme iba najvyššie ceny prenájmu v danom regióne (a navyše iba za neporovnateľné MV s poškodeným vozidlom), čo však žalovaná nepovažuje za prieskum trhu tak, ako sa to snaží žalobca účelovo tvrdiť. Faktom je, že žalobca účelovo a zavádzajúco poukazuje aj na akýsi ďalší/iný „cenník“ subjektu teocar (ktorý z opatrnosti žalovaný taktiež rozporuje), ktorý však zjavne žalovanému nebol doručený konajúcim súdom spolu s vyjadrením. Aj napriek uvedenému však žalovaný akcentuje, že (aj) obch. spol. TEOCAR, s.r.o. má úplne iné zameranie podnikania (nešpecializovaný veľkoobchod). V prvom rade žalovaná akcentuje, že pri predmetných (zrejme žalobcom účelovo vybraných iba najvyšších) cenových ponukách na trhu nie je zrejme ani to za aké obdobie a k akému obdobiu boli tieto ceny stanovené, čo však aj napriek uvedenému žalovaný považuje za irelevantné pre vec samu, nakoľko žalobcom predložené cenové ponuky obsahujú iba ceny za prenájom MV neporovnateľných s poškodeným vozidlom. D. je, že poškodený si zapožičal náhradné MV Toyota Corolla za poškodené vozidlo zn. Škoda Octavia - Sedan, a preto žalovanému nie je zrejme ani to, prečo teda žalobca účelovo/zdanlivo preukazuje požičovné (iba) za pre vec samu irelevantné MV, za vozidlá inej/vyššej kategórie a/alebo vozidlá v inej výbave, neporovnateľné s poškodeným vozidlom zn. Škoda Octavia - Sedan, a nepreukázal požičovné za tú-ktorú značku a ten-ktorý typ MV kategórie poškodeného vozidla. Navyše spol. N. G. V. s.r.o. v registri účtovných závierok podniká v oblasti ostatného maloobchodu mimo predajní a stánkov a nebolo možné sa dopátrať, že by vôbec prenajíkala MV, a potom za akých podmienok. Dokonca subjekt s obch. menom M. G. s.r.o. ani nie je. Tieto žalobcom účelovo predložené dokumenty sú preto vo veci samej ako dôkaz na preukázanie tvrdení žalobcu úplne nepoužiteľné. Jedná sa o účelové, neobjektívne a zavádzajúce predkladanie nič nepreukazujúcich „listín“. Ak by konajúci súd aj napriek doposiaľ v konaní uvedenému mal za to, že žalobcom predložené listiny sú vierohodné, relevantné a prípustné v tomto sporovom konaní, tak žalovaný akcentuje, že ani z jednej cenovej ponuky predloženej zo strany žalobcu nevyplýva, že by cena prenájmu náhradného MV v prípade škodovej udalosti č. 9537033954 mala byť primeranou a obvyklou cenou za prenájom náhradného MV kategórie poškodeného vozidla (nižšia stredná trieda), obzvlášť v danom regióne. Faktom zostáva, že žalobca nesplnil svoju zákonnú povinnosť, vyplývajúcu mu z ustanovenia § 15 ods. 1 ZoPZP, a teda nepreukázal, že by celá žalobou uplatnená suma mala predstavovať škodu spôsobenú poisteným u žalovanej, ktorú by bola žalovaná povinná nahradiť. Žalovaná v súvislosti s otázkou samotnej ceny prenájmu náhradného MV poukazuje na to, že túto je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti, a zároveň poukazuje aj na aplikovateľnú ustálenú judikatúru, podľa ktorej je pri určení skutočnej škody potrebné vychádzať z obvyklých cien prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase a je potrebné zohľadniť, či náklady boli vynaložené nutne a účelne. Žalovaná preto v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 415, ako aj na ust. § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám, resp. k ich rozširovaniu. Žalovaná má za to, že žalobca/poškodený, sa neriadil týmito zákonnými povinnosťami a údajným uzavretím tej-ktorej nájomnej zmluvy na to-ktoré náhradné MV so žalobcom v cene denného nájmu nad priemerné/obvyklé sumy/ceny nájmov v danom mieste, tak žalobca nedôvodne výrazne navýšil rozsah škody. Žalovaná v súvislosti s uvedenými skutočnosťami predkladá konajúcemu súdu pre porovnanie cenníky prenajímateľov pôsobiacich v regióne Bratislava, z ktorých žalovaná pri šetrení poistnej udalosti 9537033954 (v rozhodnom období r. 2025) vychádzala, pričom primeranú cenu denného prenájmu pre danú/relevantnú kategóriu poškodeného MV v danom regióne priznal v sume 36,90 Eur s DPH/deň, a to na základe cenníka z drahšej vzorky nájdenej na slovenskom

trhu od spoločnosti Mk Car s.r.o. (t. j. bolo priznané zapožičanie vozidla kategórie poškodeného MV). A navyše, z predmetných žalovanou predložených cenníkov od rôznych prenajímateľov MV vyplýva (aj) fakt, že náklady na prenájom obdobného/porovnateľného náhradného MV v danom regióne sú preukázateľne výrazne nižšie ako žalobcom tvrdené náklady na prenájom toho-ktorého náhradného MV, a preto žalobcom uplatnené nároky nepredstavujú primerané náklady na prenájom náhradného MV. Žalovaná v súvislosti s otázkou samotnej ceny prenájmu náhradného MV opätovne poukazuje na to, že túto je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti a trvá na tom, že poškodený sa rozhodol o uzavretie zmluvy s prenajímateľom (žalobcom), ktorý ani nemá sídlo v regióne poškodeného. Ako už žalovaná dôvodila aj v odpore, žalobca sa voči žalovanej domáha poistného plnenia z poistenia škodcu poisteného u žalovanej, a to v zmysle ZoPZP. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b/ ZoPZP potom ale platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci a podľa ust. § 15 ods. 1 alinea druhá platí, že poškodený je povinný tento nárok preukázať. A v neposlednom rade nemožno opomenúť ust. § 5 ods. 1 písm. h) ZoPZP, a síce že poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Pri uvedenom žalovaná poznamenáva, že síce povinnosťou poškodeného/právneho predchodcu nebolo vyhľadať najlacnejšiu ponuku za denný nájom MV, ale žalobcu resp. jeho právneho predchodcu zaťažuje dôkazné bremeno a má preukázať, že výška náhrady škody, ktorú si uplatnil, je o. i. obvyklá cena prenájmu obdobných MV v danom mieste a čase, čo sa však doposiaľ nestalo, keďže žalobca nepredložil v konaní žiadny relevantný dôkaz, ktorý by predmetnú skutočnosť preukazoval. Žalovaná má aj naďalej za to, že účtovaná neprimeraná denná sadzba žalobcom výrazne prekračuje obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná trvá aj naďalej na tom, že žalobcom účtovaná cena prenájmu náhradného MV nepredstavuje účelnú ani primeranú (obvyklú) cenu prenájmu náhradného MV (podľa poškodeného vozidla), obzvlášť v danom regióne, a žalovaná akcentuje, že žalobca účelnosť a primeranosť (obvyklosť) nájomného nepreukázal.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to najmä: zmluvou o nájme č. 361/2025 zo dňa 07.03.2025, protokolom o prenájme náhradného vozidla zo dňa 07.03.2025, čestným prehlásením zo dňa 21.03.2025, potvrdením o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 21.03.2025, faktúrou č. 04392025, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2025, oznámením po postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2025, uplatnením náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 21.03.2025, oznámením o poistnom plnení zo dňa 22.04.2025, detailom pohybu na č.l. 16, emailom zo dňa 01.04.2025 na č.l. 31, cenníkmi prenájmov na č.l. 39-43, cenníkmi prenájmov na č.l. 58-62.

7. Z obsahu listinných dôkazov súd zistil, že dňa 27.02.2025 došlo v Malackách k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle W. J., EČV: X ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, 901 01 Malacky (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu. Poškodený uzatvoril zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 361/2025 zo dňa 07.03.2025, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo Toyota Corolla, EČV: L. Nájom náhradného vozidla trval od 07.03.2025 do 21.03.2025 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou. Z obsahu Čestného prehlásenia zo dňa 21.03.2025 vyplýva, že poškodený po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu (č.l. 11) zo dňa 21.03.2025 vyplýva, že po poistnej udalosti č. 9573175888 zo dňa 27.02.2025 bolo poškodené vozidlo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 07.03.2025 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne dňa 21.03.2025, bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 21.03.2025. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0492025 splatnú dňa 05.04.2025 na sumu 949,99 Eur s DPH za 15 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2025 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 949,99 Eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobca vyzval

žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaná dňa 22.04.2025 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 603,50 Eur (pripísané na účet žalobcu 23.04.2025). Zvyšnú časť poistného plnenia žalovaná neposkytla z dôvodu neprimerane účtovanej dennej sadzby na náhradné vozidlo, pričom za primeranú sadzbu považovala sumu 36,90 Eur s DPH/deň. Žalobca si v konaní uplatnil rozdiel medzi poskytnutým poistným plnením a úhradou za dobu trvania nájmu motorového vozidla v sume 346,49 Eur (949,99 Eur -603,50 Eur).

8. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

9. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

10. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

14. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

15. Podľa § 429 Občianskeho zákonníka prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

16. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

18. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

19. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania dlžníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Z predložených listinných dôkazov, ako aj skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné, mal súd za preukázané, že dňa 27.02.2025 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle W. J., EČV: X ktorého držiteľom bol poškodený V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, 901 01 Malacky, a to prevádzkou motorového vozidla, ktorý mal uzatvorené povinné zmluvne poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Tým bola s poukazom na § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 písm. b/, ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla daná zodpovednosť a zároveň pasívna vecná legitímácia žalovanej v konaní. V dôsledku spôsobenej škody nebolo motorové vozidlo poškodeného spôsobilé riadneho užívania a jeho stav vyžadoval servisnú opravu, preto bol poškodený nútený zaobstarať na nevyhnutnú dobu náhradné motorové vozidlo Toyota G., EČV: L ktoré mu bolo poskytnuté žalobcom v období od 07.03.2025 do 21.03.2025. Žalobca dňa 21.03.2025 vystavil poškodenému faktúru č. 04392025 za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 949,99 Eur s DPH (za 15 dní, deň/60,- Eur + poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 50,- Eur, celkom 772,35 Eur + 20% DPH 177,64 Eur). V konaní nebolo sporné, že poškodený si náhradné vozidlo prenajal z dôvodu nevyhnutnosti, keďže nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo. Žalovaná vyplatila žalobcovi iba sumu 603,50 Eur na základe listu zo dňa 22.04.2025 po ukončení šetrenia poistnej udalosti s tým, že za primeranú cenu nájmu považovala sumu 36,90 Eur s DPH/deň.

24. Zodpovednosť žalovanej za škodu spočívajúcu v danom prípade v nákladoch na nájom náhradného motorového vozidla nebola v konaní sporná, keď napokon žalovaná vedomá si tejto svojej zodpovednosti už čiastočne z tohto titulu plnila (vyplatením sumy 603,50 Eur). Okrem toho súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúrne závery súdov v tejto oblasti, podľa ktorých skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na nájom náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1 Cz 86/90 zo dňa 30.11.1992, publikovaný v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 7, ročník 1992, ďalej napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 3911/2007 zo dňa 30.03.2010, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2703/2006 zo dňa 16.10.2008).

25. Žalovaná v konaní namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní, keď podľa jej názoru zmluva o postúpení pohľadávky nebola podpísaná poškodeným.

26. V tejto súvislosti súd konštatuje, že na to, aby sa niekto stal stranou v súdnom konaní, nie je potrebné, aby bol aj účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či strany sporu sú účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a protistrana v konaní subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia a teda ani účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý

v konaní ide. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie znamená, že ten o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom tejto povinnosti, a teda ani účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide.

27. Žalobca v konaní predložil zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej poškodený V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, 901 01 Malacky, previedol svoj nárok z titulu náhrady škody voči žalovanej ako poisťovateľovi vozidla, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, na žalobcu. Pokiaľ žalovaná namietala, že podpis poškodeného sa nezhoduje s inými listinami, s touto námietkou sa súd nestotožnil. Z predložených listinných dôkazov je podľa názoru súdu zrejmé, že zmluvu o postúpení pohľadávok podpisovala rovnaká osoba ako tá, ktorá podpisovala čestné prehlásenie, zmluvu o nájme a protokol o prenájme vozidla. Skutočnosť, že sa podpisy na jednotlivých listinách môžu čiastočne odlišovať nespôsobuje neplatnosť tohto právneho úkonu. Na viac žalovaná v tomto smere na preukázanie svojho tvrdenia nenavrhol žiadny dôkaz. Súd zmluvu o postúpení pohľadávky preto považoval za platný právny úkon. Zmluva bola uzatvorená písomnou formou, predmet postúpenia (pohľadávka) bol riadne identifikovaný vo výške 949,99 Eur, pozostávajúci za prenájom náhradného motorového vozidla, za odplatu, súčasťou ktorej bolo vzájomné započítanie pohľadávok postupcu a postupníka, pričom tieto nároky vznikli v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanej oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2025. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

28. Za nedôvodnú súd považoval obranu žalovanej, že žalobca nepreukázal v čase uzavretia nájomnej zmluvy s poškodeným, že bol vlastníkom náhradného motorového vozidla, z ktorého dôvodu nie je aktívne vecne legitímovaný. V tejto súvislosti súd uvádza, že prenajímateľ je spravidla vlastníkom prenajatej veci a môže ním byť však aj osoba, ktorá má k veci iné ako vlastnícke právo, môže byť aj osoba odlišná od vlastníka veci podľa § 663 Občianskeho zákonníka. Žalovaná pred podaním žaloby poskytla žalobcovi čiastočne poistné plnenie, uznala nárok žalobcu, a preto súd túto námietku žalovanej vyhodnotil ako účelovú.

29. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou sú aj náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Z ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla sa považujú náklady, ktoré boli účelne a nutne vynaložené na požičanie náhradného vozidla.

30. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej poistencom žalovanej nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu. V dôsledku uvedeného si musel prenajať vozidlo až do doby skončenia opravy poškodeného motorového vozidla a vydania krycieho listu. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo. Z daného vyplýva, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla od 07.03.2025 do 21.03.2025. Poškodený nemal možnosť ovplyvniť uskutočnenie obhliadok poškodeného motorového vozidla zamestnancami žalovaného nevyhnutných k následnej realizácii opravy v autoservise, taktiež ani dĺžku opravy a s tým súvisiacich úkonov autoservisu (objednanie náhradných dielov, oprava motorového vozidla). K zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 27.02.2025, ktorú zavinil poistenec žalovanej. Poškodený si náhradné motorové vozidlo prenajal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené motorové vozidlo nachádzalo v zmluvnom servise žalovanej. Faktúra za nájom náhradného motorového vozidla zodpovedá reálnej dĺžke nájmu vozidla poškodeným v zmysle zmluvy o nájme č. 361/2025 a protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 361/2025, a to odo dňa 07.03.2025 do 21.03.2025, teda suma 949,99 Eur bola účelne a nutne vynaloženými nákladmi. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie

za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti používať vlastné motorové vozidlo.

31. V konaní bola medzi stranami sporná výška škody, t. j. či cena, za ktorú si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo (60,- Eur za deň s DPH), zodpovedá obvyklej cene nájmu obdobného motorového vozidla v danom mieste a čase, a teda, či náklady vynaložené na prenájom náhradného motorového vozidla možno považovať za primerané a účelné.

32. Žalobca predložil súdu cenníky autopožičovní v regióne Bratislave za prenájom motorového vozidla obdobnej kategórie, a to Autopožičovňa teocar.sk poskytuje prenájom motorového vozidla Škoda Octavia vo výške 52,- Eur bez DPH/deň, havanacars.sk poskytuje prenájom motorového vozidla Volkswagen Passat vo výške 60,- Eur bez DPH/deň, businesscar.sk poskytuje prenájom motorového vozidla Škoda Octavia vo výške 60,- Eur bez DPH/deň, topcarslovakia.sk poskytuje prenájom motorového vozidla Škoda Octavia vo výške 52,- Eur bez DPH/deň, Rai.sk poskytuje prenájom motorového vozidla Toyota Corolla vo výške 46,- Eur bez DPH/deň.

33. Žalovaná považovala za primeranú cenu za jeden deň nájmu sumu 36,90 Eur s DPH, pričom poukazovala na predložené cenníky MKCar s.r.o., Eucars a B2B AUTO s.r.o. Z uvedených internetových cenníkov však súdu nevyplýva, za akých konkrétnych podmienok bolo možné konkrétne vozidlá za ceny uvedené v týchto cenníkoch prenajať, resp. žalovaná nepreukázala, že podmienky, za ktorých si prenajal náhradné motorové vozidlo poškodený, boli rovnaké (resp. aspoň porovnateľné) s tými, za ktorých prenajímajú vozidlá spoločnosti, ktorých internetové cenníky žalovaná predložila. Je pritom všeobecne známou skutočnosťou (a súdu je táto skutočnosť známa aj z jeho rozhodovacej činnosti v obdobných sporoch), že podmienky prenájmu motorových vozidiel sa medzi jednotlivými spoločnosťami môžu podstatne odlišovať, v dôsledku čoho sa potom podstatne odlišuje aj cena za prenájom motorových vozidiel. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na to, že štandardne sa pri prenajatí motorového vozidla hradí depozit (ktorý slúži na úhradu potenciálnej škody príp. dlžného nájomného resp. je vyžadovaný v závislosti od toho, či sa platí nájomné vopred alebo až po skončení nájmu) a od jeho výšky sa potom odvíja aj výška nájomného. Z nájomnej zmluvy zo dňa 07.03.2025, na základe ktorej si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo, pritom vyplýva, že zloženie depozitu sa nevyžadovalo. Ďalej možno poukázať na to, že cena prenájmu podľa predložených cenníkov je závislá od dĺžky prenájmu (čím dlhší prenájom tým nižšie nájomné), ktorú v prípade bežného prenájmu motorového vozidla za bežných okolností nájomca vie uviesť vopred (na ako dlho si chce vozidlo prenajať), avšak v prípade ako bola posudzovaná vec tomu tak nie je, keďže poškodený nevie vopred stanoviť dĺžku nájmu, ktorá je závislá od dĺžky trvania opravy poškodeného vozidla (ktorú nevie ani poškodený ani prenajímateľ ovplyvniť, a je teda od nich celkom nezávislá). Preto nie je ani adekvátne porovnávať cenu nájmu, za ktorú si prenajal náhradné motorové vozidlo poškodený, s presne v cenníku vopred stanovenou dĺžkou nájmu (od ktorej sa odvíjala výška denného nájomného konkrétneho motorového vozidla). Obvyklosť nájomného je preto potrebné hodnotiť komplexne s prihliadnutím na celú škálu cien nájomného uvedenú pri konkrétnom motorovom vozidle.

34. Zároveň súd považuje za potrebné podotknúť, že pri jednotlivých cenníkoch predložených žalovanou táto zohľadňovala výšku ceny nájmu pri počte dní prenájmu 15-20 dní, kedy je výška ceny nájmu nižšia ako v prvý deň nájmu. Z predložených cenníkov vyplýva, že spoločnosť MKCar s.r.o. poskytuje prenájom motorového vozidla Škoda Octavia za cenu 40,- Eur bez DPH/deň, Eucars poskytuje prenájom motorového vozidla Škoda Octavia Sedan vo výške 67,- Eur s DPH/deň a B2B AUTO s.r.o. poskytuje prenájom motorového vozidla Škoda Octavia Sedan vo výške od 23,- Eur bez DPH/deň, avšak v tomto cenníku nie je uvedené bližšie rozdelenie cien na počet dní prenájmu. V prípade dopravnej nehody pritom pri uzatváraní nájomnej zmluvy nie je možné vopred určiť dobu nájmu (presný počet dní nájmu), ktorá závisela od doby opravy poškodeného motorového vozidla v servise. Žalobca určil cenu za každý deň prenájmu rovnakú ako za prvý deň nájmu, keďže poškodený ani požičovňa vopred nemôžu stanoviť dĺžku trvania opravy.

35. Súd poukazuje tiež na dlhodobu ustálenú záver prezentovaný rozhodovacou praxou súdov v obdobných z veciach, podľa ktorého skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, a nie aritmetický priemer resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Neexistuje zákonná ani

zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal v takomto prípade najlacnejšiu požičovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú (porov. napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2013, sp. zn. 27Cb 39/2012, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.04.2021, sp. zn. 29Cb 111/2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob 134/2014, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.05.2018, sp. zn. 4Cob 17/2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.07.2020, sp. zn. 3Cob 206/2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.06.2021, sp. zn. 4Cob 127/2021, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.04.2021, sp. zn. 1Cob/4/2020).

36. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalovanej sa nepodarilo v konaní preukázať, že cena nájmu, za ktorú si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo (60,- Eur za deň s DPH) nezodpovedala cene nájmu primeranej (obvyklej) za obdobné motorové vozidlo v danom mieste a čase za obdobných podmienok nájmu, resp. že obvyklá cena nájmu za obdobné motorové vozidlo v danom mieste a čase za obdobných podmienok nájmu bola iná ako tá, za ktorú si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo od žalobcu, a to práve 36,90 Eur za jeden deň s DPH, z ktorej žalovaná vychádzala pri stanovení náhrady škody vo forme vyplateného poistného plnenia. Žalovaná nepreukázala, že cena nájmu náhradného motorového vozidla prenajatého poškodenému výrazne (excesívnym spôsobom) prekračovala pásmo cenovej obvyklosti za prenájom obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase za obdobných podmienok nájmu.

37. Súd preto dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná a priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 346,99 Eur ako rozdiel medzi sumou uhradenou za nájom náhradného vozidla a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej (949,99 Eur - 603,50 Eur).

38. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ju zaviazal v zmysle citovaného ustanovenia zákona aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 7,4 % ročne zo sumy 346,49 Eur od 09.05.2025 (odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti žalovanou) až do zaplatenia (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.), keď žalovaná je povinná platiť aj tieto úroky z omeškania (viď nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, III. ÚS 309/2020). Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2,4 % + 5 percentuálnych bodov.

39. V súvislosti s namietanými úrokmi z omeškania súd poukazuje na to, že výklad prezentovaný žalovanou, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si zníženého poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade zníženého (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalovaná neopodstatnene neposkytla poistné plnenie v uplatnenej výške (949,99 Eur) a svojvoľne znížila poistné plnenie na 603,50 Eur. Súd preto priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania

40. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.